

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **J. B.**
zastoupený advokátem JUDr. Karlem Uhlířem
sídlem Husova 722/13, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Ředitel Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje**
sídlem Výškovická 40, 700 30 Ostrava-Zábřeh
zastoupený advokátkou JUDr. Helenou Strachotovou,
sídlem Matiční 730/3, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. HSOS-741-82/2017 ze dne 27. 5. 2021, ve věci
služebního poměru,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenu zdejšímu soudu dne 27. 7. 2021 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. HSOS-741-82/2017 ze dne 27. 5. 2021, (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzena napadená část (výroky II. a III.) rozhodnutí ředitele kanceláře ředitele Hasičského záchranného sboru (dále jen „HZS“) č. j. HSOS-741-69/2017 ze dne 13. 1. 2021. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci výrokem I. zamítnuta žádost o náhradu věcné škody, výrokem II. zamítnuta žádost o náhradu za bolest ve výši 75 000 Kč (za nové poškození zdraví, a to výhřez meziobratlové ploténky L2/3 v roce 2015) a výrokem III. zamítnuta žádost o náhradu nákladů na vyhotovení znaleckého posudku MUDr. Evy Matějů ve výši 2 950 Kč.
2. Žalobce v žalobě vznesl námitky proti znaleckému posudku Doc. MUDr. Michala Filipa, Ph.D., ze dne 25. 5. 2020 (neúplnost podkladů při jeho zpracování, nepřezkoumatelnost, vnitřní rozpornost, nesprávné formulace otázek, nesprávné specializace znalce) a uvedl dále, že znalecký posudek MUDr. Petra Hona nemohl být vůbec podkladem pro rozhodnutí.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 22. 9. 2021 navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a vyjádřil se k jednotlivým námitkám žaloby.
4. U jednání dne 14. 3. 2023 strany setrvaly na svých procesních stanoviscích.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z obsahu správních spisů k napadenému rozhodnutí krajský soud zjistil, že dne 3. 1. 2017 byla HZS Moravskoslezského kraje doručena žádost žalobce o náhradu věcné škody, již bylo zahájeno řízení o náhradě škody. Podáním ze dne 27. 7. 2017 požádal žalobce o náhradu za bolest; k žádosti připojil posudek MUDr. Matějů. Řízení o náhradě za bolest a řízení o náhradě věcné škody byla následně spojena. V řízení byl vypracován znalecký posudek MUDr. Petra Hona, v němž znalec uvedl, že zhoršení zdravotního stavu žalobce od roku 2015 nelze dávat do přímé souvislosti s úrazem v roce 2001; totéž platí o výhřezu meziobratlové ploténky, k němuž došlo následkem postupných degenerativních změn. Žalobce v řízení namítal, že nebyla vyhodnocena skutečnost, že byl po dobu výkonu služby zařazován v rozporu se svou zdravotní klasifikací „C“, a to zejména v období let 2008-2009, kdy toto zařazování považoval za spojovací prvek mezi úrazem z roku 2001 a současným zdravotním stavem. Na základě posudku MUDr. Hona bylo dne 11. 5. 2018 vydáno prvostupňové rozhodnutí č. j. HSOS-741-34/2017, které bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného č. j. HSOS-741-44/2017 ze dne 29. 8. 2018. Uvedené rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem podepsaného soudu č. j. 25 Ad 13/2018-36 ze dne 11. 6. 2019. Soud vytkl správním orgánům, že se nezabývaly žalobcem tvrzeným vlivem jeho nesprávného pracovního zařazení na zdravotní stav žalobce (zejména poškození jeho meziobratlové ploténky). Následně žalovaný zrušil prvostupňové rozhodnutí a věc vrátil k novému projednání. V rámci řízení byl ustanoven znalec Doc. MUDr. Michal Filip,

Ph.D., který vypracoval dne 25. 5. 2020 znalecký posudek, v němž dospěl k závěru, že neexistuje příčinná souvislost mezi služebním úrazem žalobce ze dne 8. 3. 2001 či výkonem služby v letech 2002-2009 a novým poškozením zdraví (výhřezem meziobratlové ploténky L2/3 v roce 2015). Vůči posudku vznesl žalobce námitky, s nimiž se prvostupňový orgán vypořádal ve svém rozhodnutí ze dne 13. 1. 2021, které o závěry uvedeného znaleckého posudku opřel. Výroky II. a III. prvostupňového rozhodnutí č. j. HSOS-

741-69/2017 žalobce napadl odvoláním, které bylo – v souladu s doporučením senátu poradní komise krajského ředitele – napadeným rozhodnutím zamítnuto.

7. Dle ustanovení § 98 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSPPBS“), bezpečnostní sbor odpovídá za škodu způsobenou příslušníkovi porušením právní povinnosti při výkonu služby, v přímé souvislosti s ním nebo pro výkon služby.
8. Dle § 101 ZSPPBS příslušník, který utrpěl služební úraz nebo u něhož byla zjištěna nemoc z povolání, má nárok na a) náhradu za ztrátu na služebním příjmu, b) náhradu za bolest a ztížení společenského uplatnění, c) náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s léčením, d) jednorázové odškodnění, e) náhradu věcné škody.
9. Pokud se týče žalobních námitek, soud předně konstatuje, že tyto námitky ve značné míře kopírují námitky odvolací i námitky vznesené ke znaleckému posudku v prvostupňovém řízení. Vzhledem k tomu, že žalobní námitky nereflktují vypořádání námitek odvolacích, je za takové situace nadbytečné znovu dopodrobna opakovat jejich vypořádání (srov. rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 11 A 17/2013-43 ze dne 30. 1. 2014). Soud proto primárně odkazuje na obsah napadeného i prvostupňového rozhodnutí, s nimiž se ztotožňuje. Správní orgány řádně splnily předchozí pokyn podepsaného soudu k doplnění skutkových zjištění, a svá skutková zjištění správně podřadily pod příslušná ustanovení zákona.
10. Žalobce předně namítal, že znalec vycházel z neúplné zdravotní dokumentace a že nepodal v posudku výčet podkladů, z nichž vycházel. Rozsah podkladů poskytnutých znalci vyplývá z usnesení ředitele kanceláře žalovaného ze dne 22. 4. 2020. Tento rozsah pokládal znalec za dostatečný k podání posudku; vycházel ostatně z dřívějších posudků, které obsahují podrobnou dokumentaci o onemocnění žalobce od 90. let minulého století. Soud zdůrazňuje, že je povolán k ochraně veřejných subjektivních práv žalobce, a žalobce nepoukazuje na žádný konkrétní pominutý podklad, který by mohl potenciálně zvrátit závěry znalce. Pokud se týče absence výčtu podkladů, pak ke dni zpracování posudku takový výčet nebyl povinnou náležitostí posudku. Navíc není zřejmé, jak tato absence zasáhla veřejná subjektivní práva žalobce za situace, kdy výčet podkladů se nachází jak v citovaném usnesení ze dne 22. 4. 2020, tak i na str. 19-20 prvostupňového rozhodnutí.
11. Pokud se týče namítané vnitřní rozpornosti znaleckého posudku, pak tuto námitku soud důvodnou neshledává. Správní orgány zadaly otázky v rozsahu potřebném k rozhodnutí konkrétní věci (otázka třetí již byla nad rámec nutného rozsahu). Znalec své závěry smysluplně a přesvědčivě zdůvodnil. Pokud se týče boreliózy, pak toto onemocnění je v prvostupňovém rozhodnutí konstatováno na str. 15, 16 a 23 vždy pouze v souvislosti

klinickými projevy obtíží žalobce, nikde není tvrzeno, že by borelióza měla vliv na vznik degenerativních změn páteřního kanálu.

12. Žalobce dále namítal, že znalec měl příliš úzkou specializaci a že je zarážející snaha správního orgánu přenášet odpovědnost za volbu specializace na samotného znalce. Dle žalobce měl být ustanoven znalec neurochirurg. Soud konstatuje, že znalec měl specializaci v oblasti neurochirurgie, spondylochirurgie a neurotraumatologie. Důvody jeho volby jsou popsány na str. 19 prvostupňového a str. 3-4 druhostupňového rozhodnutí, které soud akceptuje. Žalovaný nepřenesl odpovědnost za volbu specializace za znalce, nýbrž pouze konstatoval, že ani on nepokládal svoji odbornost za nedostatečnou.
13. Žalobce závěrem napadal skutečnost, že správní orgány vycházely i z posudku MUDr. Hona, kdy měl za to, že s ohledem na předchozí rozsudek podepsaného soudu by neměl být podkladem rozhodnutí. Tak tomu není. Soud v rozsudku č. j. 25 Ad 13/2018-36 nikterak nezpochybnil správnost závěrů MUDr. Hona ohledně příčinné souvislosti mezi služebním úrazem z roku 2001 a zhoršením zdravotního stavu žalobce po roce 2015, pouze správním orgánům vytkl, že se nezabývaly další možnou příčinou tohoto zhoršení.
14. Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnul.
15. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Náklady advokátního zastoupení neshledal soud důvodnými s ohledem na odborné personální vybavení HZS.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 14. března 2023

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu